

Cum pot să slujesc în biserica locală?

Matthew Emadi

Întrebări despre biserică

Recomandări pentru Seria „Întrebări despre Biserică”

„Creștinii sunt presați de întrebări foarte reale. Ce spune Scriptura despre structura unei biserici, despre închinare, despre organizarea lucrării și despre definierea conducerii biblice a bisericii? Acestea sunt doar câteva din întrebările la care cărțile din această nouă serie de la 9Marks vine cu răspunsuri clare, atent formulate și convingătoare. Sunt foarte recunoscător pentru această lucrare și pentru influența ei incredibil de sănătoasă în atât de multe biserici credincioase. Vă recomand această serie de cărți cu toată căldura”. - **R. Albert Mohler Jr.**, președinte, The Southern Baptist Theological Seminary

„Întrebările sincere merită să capete răspunsuri bine gândite. Dacă nu ești sigur de unde să începi în găsirea răspunsurilor la aceste întrebări, această serie îți poate sluji ca un punct de lansare în oceanul de întrebări pe această temă. Aceste scurte cărți vin cu răspunsuri convingătoare, la obiect, și sunt excelente pentru a fi citite împreună cu un prieten sau cu o sută de prieteni”. - **Gloria Furman**, autoarea cărților *Missional Motherhood* și *The Pastor's Wife*

„Ca păstor, mi se pun foarte multe întrebări. Sunt abordat de necredincioși care caută să înțeleagă Evanghelia, de noi credincioși care sunt nesiguri legat de următorii pași pe care să îi facă, și de credincioșii care se maturizează și care vor să fie ajutați în găsirea de răspunsuri la întrebări despre familia creștină, relațiile cu

prietenii, vecinii sau colegii de muncă. În astfel de momente, îmi doresc să am o carte pe care să le-o ofer, care să fie scurtă, la obiect și care să îi îndrepte în direcția corectă pentru mai mult studiu. Seria „Întrebări despre biserică” oferă exact acest fel de răspunsuri. Fiecare carte tratează o întrebare anume într-o manieră biblică, scurtă și practică. Cred că titlul seriei poate fi mai bine „Răspunsuri despre biserică”. Îmi plănuiesc să cumpăr mai multe exemplare și să le dăruiesc cu regularitate. Și tu ai trebui să faci același lucru”. - **Juan R. Sanchez**, păstor senior, High Pointe Baptist Church, Austin, Texas

„Unde pot creștinii să găsească răspunsuri la întrebările comune despre viața de biserică – fără să trebuiască să caute prin cărți stufoase și scumpe? Cărțile din seria „Întrebări despre biserică” vin în întâmpinarea nevoii noastre de a căpăta răspunsuri biblice, echilibrate și practice. Pentru păstori, această serie se va dovedi o resursă de încredere pentru ghidarea membrilor de biserică spre o înțelepciune mai profundă și o unitate mai puternică”. - **Ray Ortlund**, președinte, Renewal Ministries

Cum pot să slujesc în biserica locală?

Seria „Întrebări despre Biserică”

Sunt chemat la lucrare?, Brad Wheeler

Îi iubeste Dumnezeu pe toți oamenii?, Matt McCullough

*Cum pot găsi pe cineva care să mă uce-
nicizeze?*, Garret Kell

*Cum pot să folosesc mai bine lectura
Bibliiei?*, Jeremy Kimble

*Cum îi pot iubi pe membrii bisericii
care au alte afinități politice?*, Jonathan
Leeman și Andy Naselli

Cum pot să slujesc în biserică locală?,
Matthew Emadi

*Cum pot să susțin lucrarea internațio-
nală de misiune?*, Mark Collins

*Cum poate biserică noastră să găsească
un păstor credincios?*, Mark Dever

*Cum pot sluji femeile în biserică lo-
cală?*, Keri Folmar

*Este un lucru iubitor să practicăm dis-
ciplina bisericii?*, Jonathan Leeman

*Ce să fac dacă nu am dorința să mă
rog?*, John Onwuchekwa

*Ce să fac dacă nu simt dorința să
merg la biserică?*, Gunner Gundersen

*Ce să fac dacă sunt descurajat în evan-
ghelizare?*, Isaac Adams

Ce să fac acum, că sunt creștin?, Sam
Emadi

*Ce ar trebui să facem cu membrii care
nu vin la întâlnirile bisericii?*, Alex
Duke

*De ce este Cina Domnului atât de im-
portantă?*, Aubrey Sequeira

De ce ar trebui să mă botez?, Bobby Ja-
mieson

De ce să dăruiesc în biserică locală?, Ja-
mie Dunlop

*De ce să mă alătur unei biserici lo-
cale?*, Mark Dever

Pot femeile să fie păstori?, Greg Gil-
bert

*La ce ar trebui să mă uit în alegerea
unei biserici?*, Alex Duke

Este Iadul real?, Dane Ortlund

Cine conduce biserică?, Sam Emadi

Care este misiunea bisericii?, Jonathan
Leeman

Cum pot fi sigur că sunt mântuit?, Je-
remy Pierre

*Promite Evanghelia sănătate și prosperi-
tate?*, Sean DeMars

Ce fac diaconii?, Juan Sanchez

MATTHEW EMADI

CUM POT SĂ SLUJESC
ÎN BISERICA LOCALĂ?

MAGNA GRATIA

CUM POT SĂ SLUJESC ÎN BISERICA LOCALĂ?

Matthew Emadi

Copyright © 2023 Editura MAGNA GRATIA. Toate drepturile rezervate. Nicio parte a acestei publicații nu poate fi reprodusă, stocată sau transmisă în orice formă și prin orice mijloace – electronice, mecanice, prin fotocopiere, microfilmare, înregistrare sau alt fel – cu excepția unor citate scurte în recenzii, fără permisiunea prealabilă a deținătorului drepturilor de autor.

How Can I Serve My Church?

Copyright © 2021 by Matthew Emadi and 9Marks

Originally Published in English by Crossway with all International rights owned by Crossway and 9Marks
525 A Street NE , Washington DC 20002

This edition published by arrangement with 9Marks. All rights reserved.

Traducerea: Ninel Lazăr. Corectura: Monica Lazăr. Coperta: Jordan Singer. Tehnoredactare și DTP: MG Studios.

Dacă nu este precizat altfel în text, citatele biblice sunt preluate din Biblia Cornilescu, ediția revizuită. Drepturi de autor British and Foreign Bible Society (BFBS) și Societatea Biblică Interconfesională din România (SBIR) 1924, 2016. Folosit cu permisiune. Referințele biblice notate cu NTR sunt preluate din Biblia, Noua Traducere Românească (NTR). Copyright 2007, 2010, 2016 de Biblia Inc. Toate drepturile sunt rezervate. Folosit cu permisiune.

ISBN: 978-630-6569-22-9 (PDF); 978-630-6569-23-6 (epub).

Editura MAGNA GRATIA nu susține în mod necesar toate punctele de vedere ale autorilor pe care îi publică.

„Să nu furi” (Exod 20:15).

Respectă drepturile de autor și efortul depus pentru publicarea acestei cărți!

Cerințele MAGNA GRATIA privind drepturile de autor pot fi consultate la adresa de internet www.magnagratia.org/copyright.html.

Editura MAGNA GRATIA

Str. Liliacului nr.26,

Dascălu-Ilfov 077075

Email: contact@magnagratia.org

Internet: www.magnagratia.org

Dar între voi să nu fie așa. Ci oricare va vrea să fie mare între voi, să fie slujitorul vostru; și oricare va vrea să fie cel dintâi între voi, să fie robul tuturor. Căci Fiul omului n-a venit să I se slujească, ci El să slujească și să-Și dea viața răscumpărare pentru mulți!
(Marcu 10:43-45)

Antrenamentul de baschet tocmai se încheiase, iar Jason s-a tot foit prin preajmă până ce mi-a atras atenția.¹ Înainte să spună un singur cuvânt, știam la ce să mă aștept.

„Domnule antrenor, mă gândesc să ies din echipă. Nu sunt necesar cu adevărat”.

Jason cu greu se ridicase vreodată de pe banca de rezerve, așa că el credea că, fără o contribuție serioasă în zilele în care aveau loc meciurile, el nu era de folos deloc.

Dar Jason greșea.

El *avea* un scop în echipă – unul vital, chiar dacă nu își dădea seama de asta. El venea zilnic la antrenamente. El contribuia la îmbunătățirea abilităților colegilor lui de echipă. Fără prezența lui, toți aveau să su-

¹ Întâmplările cu caracter personal care îi implică pe alții sunt relatate în această carte cu permisiunea celor implicați. Din rațiuni de protecția persoanelor, am folosit deseori alte nume.

tere. El făcea ca jucătorii din lotul principal să muncească mai mult. Prietenia și camaraderia lui îi încuraja pe colegii lui de echipă să persevereze. Chiar și când erau meciuri, el îi încuraja pe colegii lui.

El era esențial pentru echipă, chiar dacă nu își dădea seama de asta.

Dă-mi voie să îți spun o întâmplare similară. Sandy este membră în biserica noastră. Ea mi-a spus într-o zi: „Mă lupt să știu care este rolul meu în biserică”. Sandy nu a condus nicio lucrare a bisericii. Ea n-a fost responsabilă pentru niciun fel de programe sau evenimente. Așa că ea nu știa ce să facă. Asemenea lui Jason, Sandy credea că ea nu se implica atunci când conta. Ea credea că nu slujea în biserică.

Și ea greșea, ca și Jason.

Sandy vine cu credincioșie la întâlnirile bisericii din fiecare duminică. Ea vine devreme și rămâne și după program, astfel că are mult timp să vorbească cu alții. Ea este prezentă întotdeauna la adunările generale ale bisericii, așa că poate vota când se iau decizii importante și poate pune întrebări serioase. Ea slujește la creșă și îi invită cu regularitate pe membrii bisericii la masă. Ea îi încurajează pe membrii noștri prin Scriptură. Ea se roagă

pentru ei. Ea vorbește cu vizitatorii.

În atât de multe feluri, Sandy îi slujește bisericii noastre într-un fel credincios și serios. Ea este vitală pentru biserică, chiar dacă nu are un titlu oficial sau o poziție oficială în slujire.

Poate că citești această carte pentru că te simți în același fel. Tu vrei să slujești în biserica ta, numai că nu știi ce să faci. Poate că ești un proaspăt creștin și nu crezi că ești gata să slujești. Sau poate că slujești în modalități care te obolesc și te epuizează, dar nu vrei să recunoști asta. Poate că aștepti un rol oficial în biserică, sau ca păstorul ei să îți încredințeze o lucrare, și nu știi ce să faci între timp. Sau poate că ai evitat slujirea pentru că nu îți cunoști chemarea sau cum să îți identifice darurile spirituale.

Oriunde te-ai afla, dacă te gândești cum ar trebui să arate credințioșia în slujirea bisericii tale locale, această carte este potrivită pentru tine.

PERSONALUL UNEI MICI FIRME, SAU CETĂȚENI, SOLDAȚI ȘI FII?

Este biserica o afacere?

Ideile greșite despre *slujirea* bisericii izvorăsc deseori

din concepții greșite în *definirea* bisericii. Mulți oameni văd bisericile locale ca pe niște mici afaceri, în care păstorul este directorul general, iar oamenii sunt clienții. Ei își închipuie că biserica există ca să le dea, lor și copiilor lor, un meniu de programe, activități și evenimente. Cei care se decid să slujească sunt văzuți asemenea angajaților firmei, asigurându-se că programele sunt bine organizate, cafeaua este fierbinte, trucurile de marketing sunt atrăgătoare, că există activități suficiente de multe și că băile sunt foarte curate.

Nu mă înțelege greșit – nu este nimic greșit în a avea băile curate sau cafeaua fierbinte. În fapt, slujirea bisericii tale poate să însemne chiar să te oferi voluntar la curățatul toaletelor sau să schimbi filtrele de cafea. Dar felul în care ne raportăm la biserică va afecta modul în care ne gândim la slujirea noastră în biserică. Dacă vedem bisericile locale ca pe niște afaceri, păstorii ca directori generali și pe cei ce vin la biserică drept clienți, ne vom gândi la slujire ca și cum noi am fi angajații (membrii bisericii) care așteaptă ca șeful (păstorul) să ne încredințeze (o lucrare) cu un titlu al slujbei, sperând în secret că nu este postul de „director al departamentului de curățenie la toalete”.

Ca să ne gândim corect la slujire, trebuie să gândim

biblic în ce privește biserica. Exprimat în termeni simpli, bisericile locale nu sunt ca niște afaceri; ele sunt mai asemănătoare ambasadelor unei împărății mari sau ca o familie în aceeași casă.

Ambasada Împărăției cerurilor

Într-o călătorie misionară, am avut privilegiul să stau la un orfelinat haitian amplasat peste drum de ambasada SUA. Trebuie să recunosc că faptul că vedeam mereu ambasada mi-a inspirat un sentiment de liniște. Știam că ambasada reprezenta țara mea. Chiar dacă eram într-o țară străină, puteam să mă duc la ambasadă, iar cei de acolo aveau să îmi recunoască cetățenia și să îmi ofere protecția și privilegiile mele ca un cetățean american.

Creștini fiind, suntem cetățeni ai Împărăției cerurilor, iar bisericile locale de pe Pământ sunt mici ambasade ale acelei Împărății. Cu alte cuvinte, ele reprezintă Cerul pe Pământ (Matei 16:18-19; Efes. 2:19; Fil. 3:20). Isus Hristos este Împăratul Împărăției cerurilor, și El domnește peste biserica Lui prin Cuvântul Său – Biblia (Efes. 1:19-23). Prin membralitatea în biserică, prin disciplina bisericii și botez, bisericile locale ale Domnului îi identifică pe creștini pe Pământ. Ele vorbesc în numele Cerului, declarând înaintea lumii *cine*

este și cine nu este cetățean al Împărăției lui Hristos (Matei 18:15-20).

Ce are acest lucru de-a face cu felul în care noi gândim legat de slujirea în biserica noastră? Totul! În primul rând, ar trebui să recunoaștem că întreaga noastră slujire este făcută în esență spre slava marelui nostru Împărat, Domnul Isus Hristos. Nu doar că El Și-a dat viața ca să plătească pedeapsa pentru păcatele noastre și să ne împace cu Dumnezeu, ci El ne dă și privilegiul uimitor de a-L sluji. Gândește-te la asta! Fiecare slujire, oricât de mică sau ascunsă ar fi de ochii lumii, are sens când este făcută spre slava lui Hristos. Chiar și un pahar de apă rece dat copiilor Lui nu va trece neobservat de Împăratul Isus (Matei 10:42). El vede, El cunoaște și El le va spune într-o zi celor care au trudit pentru El în anonim total: „Bine, rob bun și credincios” (Matei 25:23). Unul dintre cele mai mari privilegii din viețile noastre este de departe faptul că putem să Îl slujim pe Regele regilor slujindu-i pe cei pe care El îi iubește.

În al doilea rând, când vedem biserica asemenea unei ambasade a Împărăției lui Hristos, acest lucru ne aduce aminte că noi nu suntem angajații dintr-o firmă, bifând într-un fel banal o listă de sarcini zilnice. Noi suntem cetățeni, soldați chiar, ai unei Împărății dintr-

o altă lume, aflați într-un teritoriu ostil (Efes. 6:11; 2 Tim. 2:3-5). Noi îi aparținem Cerului, chiar dacă acum trăim într-o țară străină, sub vizorul unui stăpân spiritual rău pe nume Satana (Ioan 12:31; 2 Cor. 4:4; Efes. 2:2). Noi am trăit cândva sub tirania lui ca vrăjmași ai lui Dumnezeu, dar prin Evanghelie, am fost transferați din domeniul lui în Împărăția Fiului preaiubit al lui Dumnezeu (Col. 1:13). Cuvintele apostolului Pavel sunt la fel de adevărate pentru noi cum erau pentru creștinii din Efes:

Căci noi n-avem de luptat împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânilor în tinericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății care sunt în locurile cerești (Efes. 6:12).

Ștacheta este sus, și avem o lucrare de făcut. Când ucenicizăm un proaspăt creștin, noi nu suntem doar prietenoși cu el, ci îl pregătim pentru lupta împotriva lumii, a firii pământești și a diavolului (Efes. 3:13-14). Când ne strângem laolaltă pentru închinare comună de ziua Domnului, noi nu doar ne facem datoria, ci ilustrăm înțelepciunea felurită a lui Dumnezeu înaintea stăpânilor și a domniilor din locurile cerești (Efes. 3:10). Când luăm parte la misiune și evanghelizare, noi nu vindem un produs, ci proclamăm înaintea

lumii că toată autoritatea din Cer și de pe Pământ Îi aparține lui Hristos și că Satana nu mai poate înșela popoarele (Matei 28:18-20; Col. 2:15).

În timpul Celui De-al Doilea Război Mondial, cetățenii americani obișnuiți își raționalizau bunurile de larg consum, recicla materialele și țineau fabricile în funcțiune la foc continuu. Ei au sacrificat mult pentru că știau ce era pus în joc. Dar noi? Conștientizăm că suntem cetățeni ai Împărăției lui Hristos? Știm că bisericile noastre sunt avanposturi ale acelei Împărății pe liniile de pe frontul unei bătălii spirituale? Refuzul de a sluji biserica ar fi asemenea gestului unui soldat care sar așeza să soarbă un pahar de băutură răcoritoare în timp ce îi vede pe camarazii lui luptând pe front.

Ștacheta este pusă sus și nevoile sunt mari. Din acest motiv, Hristos îl cheamă pe fiecare membru al bisericii Sale să se înroleze în slujire. De ce? Pentru că o biserică locală este o ambasadă a Împărăției lui Hristos.

Casa lui Dumnezeu

O biserică locală mai este și o familie. Pavel i-a spus lui Timotei că „biserica Dumnezeului celui viu” este „casa lui Dumnezeu” (Efes. 2:19; 1 Tim. 3:15). Noi nu suntem o adunare de străini, rude sau colegi; noi suntem

frați și surori în Hristos. Noi am fost înfiați ca fii și fiice în familia lui Dumnezeu.

Încă dinainte de întemeierea lumii, Dumnezeu Tatăl ne-a predestinat în dragostea Lui la înfiere (Efes. 1:5). El L-a trimis pe Fiul veșnic al lui Dumnezeu, a doua Persoană a Sfintei Treimi, să devină om și să moară ca Substitut al nostru, spre iertarea păcatelor noastre (Efes. 1:7). Și chiar dacă noi eram cândva fără speranță, străini de Dumnezeu, despărțiți de Hristos și morți în păcatele și nelegiuirile noastre, Tatăl și Fiul L-au trimis pe Duhul Sfânt ca să ne facă vii împreună cu Hristos (Efes. 2:1-6, 11-13). Iar acum, Duhul lui Hristos locuiește în inimile noastre, astfel că strigăm, „Ava, Tată” (Rom. 8:15). Ce dragoste ne-a dat Tatăl ca să fim numiți copii de Dumnezeu (1 Ioan 3:1)!

Oricât de diferiți ar fi membrii individuali ai unei biserici locale, Evanghelia lui Isus Hristos ne-a făcut pe toți să fim copii ai lui Dumnezeu (Ioan 1:12; Gal. 3:26). Noi suntem membri ai aceleiași case, locuiți de același Duh și având acces la același Tată (Efes. 2:18-19), luând parte la aceeași Masă (1 Cor. 11:23-26).

Cum ar trebui ca această gândire despre biserică să afecteze felul cum tratăm slujirea?

Cel puțin ar trebui ca aceasta să orienteze mare parte din slujirea noastră către relații și să ne elibereze ca să începem să le slujim altora în modalități serioase, fără să umblăm după „poziții oficiale în lucrare”, după „chemări” sau „titluri” oficiale. Gândește-te pentru o clipă la familia ta biologică. Ai nevoie acolo să organizezi un program de curățenie înainte de a spăla vasele? Ai nevoie de un titlu precum „coordonator de activități” ca să-ți poți duce copiii la joacă în parc? Te simți „chemat” să dai învățatură ca să poți să îți conduci familia în devoțiune spirituală? Ai nevoie să organizezi un program de ucenicizare ca să începi să le vorbești copiilor tăi despre caracterul creștin?

Evident că nu.

Tu slujești familia ta biologică în sute de feluri pentru că îi iubești, ești dedicat față de ei și prețuiești acele relații. Dacă ești părinte, probabil că vei acorda prioritate timpului petrecut cu copiii tăi. Dacă ești căsătorit, probabil că vei investi în relația cu soția ta, sau cel puțin asta ar trebui să faci. Dacă ești necăsătorit, student la facultate, probabil că vei face un efort intenționat să îi suni pe părinții tăi din când în când. În atât de multe feluri, tu îți slujești familia activ, intențional și chiar intuitiv. Acest tip de slujire ar trebui să caracterizeze felul în care

ne implicăm în relația cu ceilalți din biserica noastră locală.

Eu văd acest fel de slujire altruistă, ca în familie, în congregația mea. Când Mandy a născut, Alyssa a organizat masa pentru familia lui Mandy, chiar dacă ea nu are o poziție oficială de slujire la biserică. John și Euna invită cu regularitate frați sau surori necăsătoriți la masă și iau cu ei persoane din grupul de tineri la prânz, în după-amiezile de duminică. Mark și Nancy țin un studiu biblic în casa lor în serile de joi. Eric se duce în fiecare duminică la ușă ca să îi facă pe vizitatori să se simtă bine primiți. Barbara stă aproape de membrii noștri mai bătrâni și deseori îi duce cu mașina când trebuie să meargă la consult medical. Mark umple dispenserul de apă în fiecare duminică dimineața, chiar dacă nimeni nu i-a cerut vreodată să facă asta. Brittany practică ospitalitatea, invitând cu regularitate membri ai bisericii la ea acasă.

Niciunul dintre acești membri ai bisericii nu are titluri oficiale de slujire, și niciuna dintre aceste activități nu este parte dintr-un program al bisericii. Ei doar recunosc că sunt parte dintr-o familie și acționează ca membri unei familii.

Ca parte din biserica lui Hristos, Dumnezeu ne-a

dat o familie spirituală care va ține veșnic. Semnul distinctiv al familiei lui Dumnezeu este dragostea pentru Dumnezeu și unii față de alții. Așadar, cum Îl iubești pe Dumnezeu și pe copiii Lui? Cum le slujești? Ești gata să prioritizezi acele relații și să faci sacrificii în calendarul tău ca să le slujești fraților și surorilor tale în modalități serioase? Ești gata să slujești alături de ei ca să vedeți Împărăția lui Hristos extinzându-se dincolo de zidurile bisericii tale?

Sper că da.

Dar iată care este partea mai dificilă: Cum arată acea slujire? Sper că deja te gândești la feluri în care poți să Îl slujești pe Hristos slujindu-i poporului Lui. Dacă nu, citește în continuare. În următoarea parte, voi descrie patru modalități practice în care noi toți putem să îi slujim bisericii noastre.

PATRU MODALITĂȚI SERIOASE DE A-ȚI SLUJI BISERICA

Creștini, strângeți-vă!

Eu am șase copii, cinci băieți și o fată. După cum îți poți imagina, băieților mei le plac super-eroii – și probabil că și mie. Printre filmele noastre favorite este *The Avengers* [Răzbnătorii]. Cei doi băieți mai mari

vin deseori împreună cu mine la biblioteca locală în după-amiezile de sâmbătă, astfel încât să poată citi cărți despre aventurile Căpitanului America, ale Omului de Fier, ale lui Hulk Incredibilul, și ale lui Thor, timp în care eu îmi finalizez predica. Fiecare Răzbunător are daruri și abilități unice, dar niciunul dintre ei nu este suficient de puternic ca să îl învingă de unul singur pe puternicul Thanos și armata lui. Ei au nevoie unii de alții. Izolați, ei vor fi învinși, dar împreună, puterea lor combinată este o forță de neoprit. Apelul lor renumit reflectă acest lucru: „Răzbunători, uniți-vă!”

Pentru noi, creștinii, cel mai elementar act de slujire este să ne strângem laolaltă cu poporul lui Dumnezeu pentru închinare comună în ziua Domnului. Poate că gândești astfel: „În ce fel faptul că vin duminică la adunare este un act de slujire? Nu pune asta ștacheta prea jos?” Nu, dacă ne gândim în termeni biblici la ceea ce se petrece în adunările bisericilor noastre.

Iată ce a spus autorul cărții *Evrei*:

Să veghem unii asupra altora, ca să ne îndemnăm la dragoste și la fapte bune. Să nu părăsim adunarea noastră, cum au unii obicei; ci să ne îndemnăm unii pe alții, și cu atât mai mult, cu cât vedeți că ziua se apropie (Evrei 10:24-25).

Cum se îndeamnă creștinii unii pe alții la dragoste și fapte bune? Cum se încurajează ei reciproc la perseverența în credință? Prin a nu neglija întâlnirea împreună! Sau, ca să mă exprim altfel: *noi ne îndemnăm la dragoste și ne încurajăm reciproc venind împreună în adunare*. Simpla ta prezență la întâlnirea comună a bisericii tale în ziua Domnului îi slujește bisericii tale.

Noi nu ne gândim în mod obișnuit la prezența noastră în adunare ca la un act de slujire, dar gândeste-te la asta pentru o clipă. Viețile noastre sunt pline de descurajări și neazuri. Lumea ne bombardează constant cu ideologii necreștine care vor să ne atragă de parte de adevăr. Satana este ca un leu care răcnește și caută să ne devoreze cu minciuni, condamnare și ispite. El vrea cu disperare să ne distrugă credința sau să ne facă total ineficienți pentru lucrarea Împărăției. Așa ne simțim noi deseori singuri și izolați – în școlile noastre, la locurile de muncă și în comunități. Dacă suntem onești, uneori începem chiar să punem la îndoială credința noastră. Pare că întreaga lume este împotriva noastră.

Iar Dumnezeu știe acest lucru, și El ne-a dat o zi pe săptămână când să ne strângem laolaltă cu ceilalți credincioși spre încurajare. În prezența noastră reciprocă,

noi dăm și primim încurajare, reamintindu-ne unii altora că nu suntem singuri. Noi ne strângem alături de creștini din orice alte sfere ale vieții pentru a ne mărturisii unul altuia că Hristos este Împărat, că Scriptura – Cuvântul lui Dumnezeu – este adevărată, și că biserica Lui va rezista până ce Hristos va reveni. Strângerea noastră este șederea noastră comună împotriva stăpânilor și a puterilor cosmice ale întunericului prezent. Împreună, noi, cei care avem același Duh și suntem uniți în dragoste și adevăr, ilustrăm înțelepciunea felurită a lui Dumnezeu înaintea stăpânilor și a puterilor din locurile cerești (Efes. 3:10).

Nu știi cum ești tu, dar eu am nevoie de acel fel de încurajare. Am nevoie ca alții să mă îndrepte înapoi la Biblie. Am nevoie să văd modelele altora de dragoste și credincioșie față de Hristos, și să mi se reamintească de faptul că nu sunt singur în umblarea mea cu Isus.

Ai putea să conduci cinci slujiri diferite în biserică. Ai putea să te oferi primul ca voluntar în programe și zile de muncă. Dar dacă nu îi acorzi prioritate întâlnirii comune a bisericii, îi faci un mare *deserviciu* atât bisericii, cât și ție. Dacă creștinii nu iau aminte la chemarea de a se strânge împreună, o oportunitate de mare încurajare devine de fapt un moment de mare descurajare.

Gândește-te la felul în care participarea ta regulată la biserică îi afectează pe alții. Imaginează-ți că ești într-o echipă de baschet cu 12 jucători. Abia aștepti să înceapă sezonul. În plină vervă, vii la antrenament în prima zi... și doar opt jucători sunt prezenți. *Unde sunt ceilalți?*, te întrebi.

Vine apoi ziua a doua de antrenament. De data aceasta, doar șase jucători sunt prezenți – unii din prima zi, alții nu. În ziua a treia vin cinci jucători, în ziua a patra, vin șapte jucători. Cu trecerea timpului, începi să observi ceva. Jucătorilor din echipă nu le pășă cu adevărat de echipă.

În final, vine și ziua meciului, numai că tocmai *atunci* își fac apariția doar cinci jucători. Echipa ta trebuie să aibă permanent pe teren cinci jucători, așa că trebuie să joci tot meciul. Fără schimbări, fără pauze, fără jucători care să încurajeze echipa de pe banca de rezerve. La al doilea meci, vin doar trei jucători, așa că pierdeți partida la scor de neprezentare.

Dacă persistă acest fel de a trata lucrurile, ai fi încurajat sau descurajat? Ușor de dat răspunsul, nu-i așa? Ai fi frustrat, descurajat sau chiar te-ai simți rănit. Ai putea să te gândești chiar să părăsești echipa.

Imaginează-ți acum că ai o biserică plină de oameni care nu îți acordă prioritate închinării comune în ziua Domnului. Gândește-te cum ar fi ca jumătate din biserică să nu vină duminică de duminică. Înțelegi acum de ce strângerea *împreună* ca biserică este o mare slujire *pentru* biserică?

Așadar, creștini, strângeți-vă! Acordați-i prioritate străngerii comune din ziua Domnului. Prezența voastră îi slujește bisericii voastre.

Dar nu te opri acolo. Ai o mare oportunitate să îi slujești bisericii tale la strângerea ei laolaltă focalizându-te pe ceilalți. Cum este aceasta? Iată câteva idei:

- Gândește-te cum ai putea să faci să sosești mai devreme doar ca să stai de vorbă cu oamenii. Prezintă-te celor străini.
- Fă un pas în afara zonei tale de confort și întâmpină-i pe vizitatori. Se poate ca aceea să fie prima lor dată când vin într-o adunare creștină.
- Gândește-te cum ai putea să slujești cu regularitate la creșă sau la lucrarea cu copiii în timpul închinării comune.
- Cântă cu glas tare și cu bucurie spre slava lui

Dumnezeu și spre binele întregii biserici. Apostolul Pavel ne spune că noi ne învățăm și ne îndemnăm unii pe alții în toată înțelepciunea atunci când cântăm psalmi, imnuri și cântări duhovnicești (Col. 3:16).

- Așază-te lângă oameni diferiți, sau invită alți oameni să se așeze lângă tine.
- Nu fugi pe ușa bisericii după ce întâlnirea se încheie! Rămâi acolo pentru o vreme și vorbește cu ceilalți. Întreabă-i despre predică. Ce au învățat? Cum au fost afectați de ea? Întreabă-i cum ai putea să te rogi pentru ei în timpul săptămânii.

Creștinii se strâng împreună. Asta facem noi. Nu subestima importanța prezenței tale alături de copiii lui Dumnezeu. Acordă-i prioritate închinării comune de ziua Domnului, și fă orice efort ca să vii alături de biserică și din alte motive. Participă la adunările generale ale membrilor bisericii și la întâlnirile de rugăciune. Îndeamnă-i pe ceilalți credincioși la dragoste și la fapte bune, și încurajează-i să persevereze până la sfârșit.

Ospitalitate dintr-un cocotier

Eu nu mi-am închipuit niciodată că ospitalitatea ar

putea fi atât de periculoasă. Eram în Cap Rouge, Haiti, admirând frumusețea peisajului tropical când gazda noastră i-a făcut un semn unui tânăr haitian spunându-i ceva în creolă. Tânărul a smuls o macetă și s-a dus în picioarele goale până la rădăcina unui cocotier înalt de aproape 15 m. El s-a uitat în sus, și-a luat avânt, și s-a apucat să se urce în copac.

Lovit de uimire și spaimă, m-am uitat cum acel tânăr s-a suit până în vârful pomului fără să se poată sprijini pe o singură ramură. Și știam de ce se cățăraseră: să adune nuci de cocos proaspete pentru noi. Abia de puteam să mă uit în timp ce el se cățăra tot mai sus. Un singur pas greșit, și el ar fi căzut mort la pământ. Îngrijorarea mea a crescut pe măsură ce am repetat în minte cuvintele acestea: *Te rog, nu cădea, te rog, nu cădea, nu cădea. Nu am nevoie de nuci de cocos. Te rog, oprește-te! Mă simt iubit deja! Doar vino înapoi de acolo!*

În final, el a ajuns la vârf, a tăiat câteva nuci și ni le-a dat. Aveam mai mult suc de cocos decât mi-am dorit vreodată.

Până astăzi eu cred că acel act de ospitalitate al tânărului a fost unul dintre cele mai drăguțe lucruri care au fost făcute vreodată pentru mine. El nu s-a dus doar la magazinul din colț ca să cumpere niște suc de cocos.

Nu, el a făcut un mare efort și chiar și-a riscat viața pentru mine, un străin. Am stat acolo și am băut sucourile noastre de cocos în timp ce el s-a așezat lângă noi plin de transpirație după un efort care l-ar fi făcut pe America Ninja să pară o joacă de copil.

Am învățat o lecție în acea zi. Ospitalitatea cere jertfă de sine, ceea ce înseamnă că ea necesită sacrificiu, energie și să-i iubim pe oameni mai mult decât posesiunile noastre.

Bisericile noastre ar trebui să fie caracterizate de acest fel de ospitalitate. Exprimat altfel, bisericile noastre ar trebui să fie asemenea bisericii primare:

Toți cei ce credeau, erau împreună la un loc, și aveau toate de obște. Își vindeau ogoarele și averile, și banii îi împărțeau între toți, după nevoile fiecăruia. Toți împreună erau nelipsiți de la Templu în fiecare zi, frângeau pâinea acasă, și luau hrana, cu bucurie și curăție de inimă. Ei îl laudau pe Dumnezeu, și erau plăcuți înaintea întregului norod. Și Domnul îi adăuga în fiecare zi la numărul lor pe cei ce erau mântuiți (F.A. 2:44-47).

Observă că Luca spune că ei erau „împreună” (v. 44), și zi de zi frângeau pâinea în casele lor (v. 46). Ca o familie, ei veneau împreună, arătând ospitalitate unii față de alții cu regularitate. Ciudat este că în multe dintre

bisericile noastre se pune atât de puțin accent pe ospitalitate. Când ai auzit ultima dată vorbindu-se în predică sau în lecția de la școala duminicală despre ospitalitate? Când a fost ultima oară când cineva te-a încurajat să slujești în biserică ta prin practicarea ospitalității? Cu toate acestea, Biblia ilustrează cu regularitate ospitalitatea ca felul de lucrare pe care copiii lui Dumnezeu ar trebui să o îmbrățișeze:

- Iov îl întâmpina pe călător și își deschidea ușa față de el (Iov 31:32).
- Prin Isaia, Dumnezeu i-a adus aminte poporului Israel că adevărata închinare însemna să își împartă pâinea cu cel flămând și să îi aducă pe cei fără adăpost în casele lor (Isaia 58:7).
- Isus a spus: „Ci, când dai o masă, cheamă-i pe săraci, pe schilozi, pe șchiopi, pe orbi. Și va fi ferice de tine, pentru că ei n-au cu ce să-ți răsplătească” (Luca 14:13-14).
- Pavel i-a învățat pe creștini astfel: „Ajutați-i pe sfinți, când sunt în nevoie. Fiți primitori de oaspeți” (Rom. 12:13).
- Autorul cărții Evrei le-a spus cititorilor lui să nu „dea uitării primirea de oaspeți” (Evrei

13:2).

- Petru a spus: „Fiți primitori de oaspeți între voi, fără cârtire” (1 Petru 4:9).
- Una dintre cerințele calificative esențiale pentru slujirea pastorală este ca păstorii să fie primitori de oaspeți (Tit 1:8).

Așadar, cum îi poți sluji bisericii tale? Practică ospitalitatea. Construiește-ți calendarul așa încât să inviți membrii bisericii tale și vecinii nemântuiți în casa ta – poate pentru o cină, o cafea sau doar ca să petreceți timp împreună. Încurajează-i, roagă-te pentru ei, slujește-le, împărtășește-le bucuriile și poverile. De asemenea, acceptă invitații astfel ca și alții să își manifeste ospitalitatea față de tine. Deschide-ți casa față de misionarii aflați în vizită. Ia la masă copiii unui alt cuplu, pentru ca mama și tatăl lor să poată avea parte de o masă doar ei doi. Primește-i pe necredincioși în casa ta, pentru că se poate să fie singurul cămin creștin în care să fi intrat vreodată.

N-ar trebui să ne folosim casele ca pe niște bucăre, unde să fugim de oameni și de problemele lor, ci, ca să folosesc exprimarea lui Rosaria Butterfield, ca pe „spitale, ambasade și incubatoare” unde să îi primim cu

compasiune pe cei singuratici, obosiți și răniți.² Ar trebui să fim gata să ieșim din zona noastră de confort și să îi primim pe străini și pe oamenii care sunt foarte diferiți de noi. Știi că aproape toate binecunoscutele pasaje de tipul „unii altora” din Noul Testament pot fi practicate din sufrageria ta (cf. Rom. 12:10; 14:19; Gal. 6:2; Efes. 4:32; Col. 3:13)?

Practicarea ospitalității este costisitoare. Ea va afecta bugetul tău, va consuma din calendarul tău și te va stoarce de energie fizică și emoțională. Se poate chiar să îți strice unele lucruri de prin casă. În mai multe circumstanțe, oaspeții ne-au lăsat cu pereți zgâriați, cu flori călcate, cu mobilă ruptă, cu urină pe covor (copiii pot fi mai distrugători decât animalele de companie!), și chiar cu nisip în patul meu. Dar totul a meritat. De ce? Pentru că ospitalitatea are de-a face cu slujirea, iar slujirea necesită sacrificiu și lepădare de sine.

Este atât de ușor să ignorăm toate acestea. Iată de ce autorul cărții *Evrei* ne spune: „Să nu dați uitării primirea de oaspeți” (*Evrei* 13:2; v. și *Rom.* 12:13; *1 Petru* 4:9). Înțeleg, toți suntem ocupați. Avem slujbe la care trebuie să muncim, familii de hrănit, meciuri de fotbal

² Rosaria Butterfield, “The Best Weapon Is an Open Door,” *Desiring God*, May 5, 2018, <https://www.desiringgod.org/articles/the-best-weapon-is-an-open-door>.

de participat, mesaje email de ignorat, vacanțe de planificat, gazonul de tuns, rufe de spălat, facturi de plătit și scutece care îl imploră pe soț sau pe soție să fie schimbate. Toți suntem ocupați. Dar acest lucru ar trebui să ne mână către intenționalitate, nu către lipsa acțiunii. Trebuie să ne facem timp în calendarele noastre ca să practicăm ospitalitatea. Dacă nu facem asta, ea va fi neglijată.

Unde putem găsi motivația durabilă pentru aceasta? Ce ne va mâna să jertfim timp, energie și resurse? Cu siguranță că întâmplarea cu tânărul care s-a urcat pe lemn ar trebui să fie suficientă ca să ne inspire pe toți. Nu mă refer la tânărul din Haiti, deși nu-l voi uita niciodată. Vorbesc aici despre Isus. El nu doar Și-a riscat viața. El Și-a dat viața pentru noi urcând pe lemnul Calvarului. Prin jertfa Sa, El i-a adus pe străini în casa Lui și i-a așezat în jurul mesei Sale (1 Cor. 11:23-26; Efes. 2:19). Fără plată am primit, fără plată ar trebui să dăm – din noi înșine, din hrana, lucrurile, timpul și dragostea noastră, totul de dragul altora.

Este Evanghelia ca un munte acoperit de zăpadă?

La un prânz, l-am întrebat cândva pe un capelan din poliție: „Ce este Evanghelia?”

„Evanghelia vorbește despre dragostea lui Dumnezeu”, a răspuns el.

„Cum Își manifestă Dumnezeu dragostea în Evanghelie?”

„Dragostea lui Dumnezeu este ca un munte acoperit de zăpadă”, a spus el.

Aproape că m-am înecat cu pasta mea organică, menită să îmi lungească viața. „Un munte acoperit de zăpadă? Ai zis că Evanghelia este un mesaj despre dragostea lui Dumnezeu revelată într-un munte acoperit de zăpadă?” Trist, dar acesta era în fapt felul în care capelanul a explicat Evanghelia.

Oamenii au nevoie să audă Evanghelia biblică. Ei au nevoie să li se vorbească despre dragostea lui Dumnezeu revelată în Isus Hristos, Dumnezeu-Fiul întrupat. I-am împărtășit capelanului că Isus a fost răstignit sub mânia lui Dumnezeu ca să plătească pedeapsa pentru păcatul nostru. El S-a pus în locul păcătoșilor, purtând condamnarea lor și împăcându-i cu Dumnezeu. Apoi El a înviat din mormânt a treia zi, cucerind păcatul și moartea. Iar acum, doar prin harul lui Dumnezeu, putem fi drepecți înaintea lui Dumnezeu doar prin credință și doar în Isus Hristos.

Oamenii au nevoie de Evanghelie. Noi, creștinii, avem privilegiul de a-L sluji pe Hristos și biserica Lui făcând Evanghelia cunoscută. Procedând astfel, noi ne facem partea în împlinirea misiunii bisericii. Isus ne spune în Matei 28:18-20:

Isus S-a apropiat de ei, a vorbit cu ei, și le-a zis: „Toată puterea Mi-a fost dată în Cer și pe Pământ. Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit. Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului”.

Misiunea noastră este clară: trebuie să facem ucenici. Aceasta va include să îi ajutăm pe creștini să învețe Biblia și ce înseamnă să asculte de Hristos (mai în detaliu în cele ce urmează). Acest lucru va include și să le spunem Evanghelia necredincioșilor, să îi chemăm să se pocăiască de păcatele lor și să își pună credința în Hristos.

Iată adevărul simplu: nu ai nevoie de un program evanghelic ca să începi să mărturisești Evanghelia. Ai prieteni, membri de familie, vecini, colegi de muncă și rude, care au nevoie să o audă. Ai putea să te întrebi: „Dar dacă nu am dar în evanghelizare?” Nicio problemă. Majoritatea creștinilor nu se simt „că au dar” în

evangelizare. Vestea bună este că acel „dar” nu este o condiție pentru a lua parte la misiune. Isus i-a dat Marea Trimitere fiecărui creștin, iar participarea noastră este un fel prin care Îl slujim pe Domnul nostru.

Desigur că ne putem îmbunătăți abilitățile evangelice, dar cea mai bună cale într-acolo este să le practicăm. Cu cât mărturisești mai mult Evanghelia, cu atât mai bun vei deveni. Ai putea să te gândești să citești unele cărți pe tema evangelizării personale, precum cea a lui Isaac Adams, *What If I'm Discouraged in My Evangelism?* [Ce să fac dacă sunt descurajat în evangelizare?], sau cea a lui Mark Dever, *The Gospel and Personal Evangelism* [Evanghelia și evangelizarea personală].³

Merită să spun acest lucru din nou: noi slujim biserica noastră luând parte la misiunea bisericii.

Vreau să îți povestesc o întâmplare despre cineva pe nume James, care are o lucrare de evangelizare itinerantă. James este membru în biserica noastră. El iubeste biserica noastră și slujește în biserică mărturisindu-le Evanghelia altor oameni cu regularitate. El nu

³ Isaac Adams, *What If I'm Discouraged in My Evangelism?* Church Questions (Wheaton, IL: Crossway, 2020); sau Mark Dever, *The Gospel and Personal Evangelism* (Wheaton, IL: Crossway, 2007).

conduce o lucrare evanghelistică, dar are o lucrare evanghelistică. În ce constă ea? Livrarea de mobilier.

Oriunde se duce James ca să livreze mobilier, el le vorbește oamenilor despre Isus. În fapt, el a vopsit cu litere roșii uriașe acest slogan pe camionul cu care livrează mobila: „Servicii de livrare Amin. Întrebă-mă de biserica mea”. Da, și numărul lui de telefon mobil este și el trecut pe capota camionului. De ce vrea el ca oamenii să îl întrebe de biserica lui? Pentru că el știe că îi poate invita pe necredincioși acolo, ca să audă Evanghelia și să facă cunoștință cu alți creștini. James slujește în biserica lui mărturisind Evanghelia cu regularitate.

Nu trebuie să aștepti până se lansează un program evanghelistic. În fapt, nici *nu ar trebui*. În schimb, cere-I lui Dumnezeu să te ajute să vezi oportunitățile din jurul tău. Îi vei sluji bine bisericii tale când vei lua parte la misiunea bisericii tale.

Învață-ne!

„În primul rând, dă-mi un cot în stomac. Apoi, răstoarnă-mă peste mijlocul tău, și lovește-mă de pământ”.

„Cam așa?”

„Da, excelent! Chiar am simțit asta. Acum fă acest

lucru mai rapid și mai energetic”.

Acesta este genul de conversații morbide pe care îmi plăcea să le am cu instructorul meu de arte marțiale (noi îl numim *Sensei*) din ultimul an de facultate. Mă înscriisesem la o clasă de karate ca disciplină la alegere, dar nu era prima mea încercare de a face karate. Tata fusese instructor de arte marțiale, așa că eu studiasem karate de când aveam cinci ani. Când Sensei-ul meu de la facultate a aflat că eu aveam o centură neagră în stilul japonez de arte marțiale, mi-a cerut ca eu să îl învăț pe el. Așa că asta am și făcut. Mă duceam săptămână de săptămână la ora de karate ca să îl antrenez. Când studenții începeau să sosească la oră, eu aveam să îmi pun o centură albă, să îmi iau locul printre colegi și să ascult de instructor.

Sensei-ul și cu mine am avut reciproc parte de beneficii de pe urma relației dintre noi, pentru că amândoi am fost dispuși să primim și să dăm instrucțiuni. Noi ne-am *ucenicizat* unul pe altul în artele marțiale.

Ucenicizarea din biserică funcționează într-un fel asemănător. Nu, nu îți sugerez să îi aplici un cot în figură unei surori la următoarea întâlnire de agapă. Vreau să spun doar că ucenicizarea are loc când suntem dispuși să dăm și să primim învățătură în relația cu alți

credincioși. Ține minte că Isus ne-a dat o misiune să facem ucenici (Matei 28:18-20). Asta înseamnă că noi nu doar le împărtășim Evanghelia necredincioșilor; noi îi și învățăm pe creștini cum este să Îl urmăm pe Hristos. Facerea de ucenici implică să îi ajutăm pe alți creștini să învețe cum să devină mai asemănători lui Hristos.

Ucenicizarea altora este una dintre cele mai importante căi prin care îi poți sluji bisericii tale. De ce spun asta? Pentru că noi, creștinii, încă mai păcătuim. Noi suntem înclinați spre rătăcire. Avem încă punctele noastre de orbire. Învățătura mincinoasă este răspândită peste tot și ușor accesibilă. Analfabetismul biblic este mare. Învățătorii falși abundă. Războiul spiritual este real. Lumea este atractivă. Sacrificiul este greu. Și deseori noi înșine ne așezăm în calea creșterii noastre. Creștinii au nevoie de alți creștini care să îi ajute să Îl urmeze pe Hristos credincios, în mijlocul multor pericole, trudă și capcane.

În 2018, Ligonier Ministries a făcut un sondaj de opinie printre evanghelicii americani despre doctrinele de bază ale creștinismului.⁴ Rezultatele au fost alarmante:

⁴ The State of Theology, accesat la 6 februarie 2020, <https://thestateoftheology.com>.

- 52% dintre evanghelicii americani cred că majoritatea oamenilor au o natură bună.
- 51% cred că Dumnezeu acceptă închinarea tuturor religiilor, inclusiv a creștinismului, iudaismului și islamului.
- 78% susțin că Isus este prima și cea mai mare ființă creată de Dumnezeu.

Majoritatea evanghelicilor americani greșesc în doctrine creștine fundamentale. Dintre cei intervievați, 78% susțin o gândire eretică despre Isus, care îi reprezintă mai bine pe mormonii din zilele moderne, nu creștinismul biblic. În cel mai fericit caz, astfel de date statistice ne scot la ideală nevoia de ucenicizare serioasă.

Apostolul Pavel le-a spus efesenilor că ei trebuiau să „crească” în Hristos până la „starea de om mare” (Efes. 4:13-15). Ei nu trebuiau să fie ca niște copii, purtați încoace și încolo de orice vânt de învățătură și să se lase prinși în șiretlicuri și amăgiri (Efes. 4:14). Nu, ci ei trebuiau să spună adevărul în dragoste, pentru ca întreg trupul să fie zidit în dragoste (Efes. 4:15-16).

A spune adevărul în dragoste este felul cum noi ne ucenicizăm unii pe alții. Când membrii bisericii își vorbesc și aplică doctrina sănătoasă, întreaga biserică devine

mai asemănătoare lui Isus. Ca să folosim cuvintele lui Pavel, ei cresc în toate privințele în Hristos (Efes. 4:15).

Cum ar arăta acest lucru în viața unei biserici? Iată câteva idei:

- Dacă ești o femeie mai matură, petrece timp cu femeile mai tinere. Folosește pasajul din Tit 2:3-5 ca ghid.
- Întreabă-l pe păstorul tău dacă există vreun credincios nou care să aibă nevoie de ucenicizare. Ia-ți câteva luni (sau câțiva ani!) și investește-i în acea persoană. Citiți împreună Biblia și marile cărți creștine.
- Ești un nou credincios? Cere-i unui creștin matur să te ucenicizeze. Sunt sigur că el sau ea va avea unele idei despre cum ar putea să arate asta.
- Găsește o altă persoană din biserica ta, cu care să te întâlnești săptămânal sau lunar pentru rugăciune și studiu biblic. Poate că vă veți uceniciza reciproc, pentru că și tu, și acea persoană veți beneficia de pe urma relației.
- Întreabă-l pe păstorul tău dacă îl poți însoți în unele din vizitele sale pastorale sau să analizezi predicile sale împreună cu el.

- Dacă conduci un grup mic sau dai învățătură la o clasă de școală duminicală pentru adulți sau copii, găsește pe cineva care să te înlocuiască. Arată-i acelei persoane cum te pregătești pentru lecții și oferă-i călăuzire cum să îi învețe pe alții.
- Dă învățătură prin exemplu. Invită-i pe alții în casa ta și fii model de maturitate creștină pentru ei. De exemplu, invită-i pe alți creștini să vadă cum te achiți de responsabilitățile de părinte sau cum îți tratezi soțul/soția.

Dacă membrii bisericii nu se ucenicizează reciproc, întreaga biserică va suferi. Păstorii nu îi pot uceniciza pe toți membrii bisericii la nivel individual. Ei au nevoie de participarea ta în lucrarea de slujire (Efes. 4:11-12). Nu trebuie să conduci neapărat un studiu biblic sponsorizat de biserică sau să dai învățătură la o clasă de școală duminicală ca să îi ucenicizezi pe alții. Începe cu o persoană, și ajut-o să Îl urmeze pe Isus.

CUM RĂMÂNE CU DARURILE MELE SPIRITUALE?

Mă aflu aproape de încheierea unei cărți despre slujire, și n-am spus nimic despre daruri spirituale. Oare n-ar trebui ca o carte ca aceasta să *înceapă* cu o

discuție despre daruri spirituale? Nu în mod necesar. Nu mă înțelege greșit – darurile spirituale sunt importante. Domnul Isus Hristos le dă daruri copiilor Lui pentru slujire (1 Cor. 12:1-11), dar mulți creștini cred greșit că ei trebuie să aibă un dar într-un domeniu specific înainte să se dedice slujirii. Ai auzit vreodată pe cineva spunând ceva de genul:

- „Copiii mici mă sperie. Nu am dar de lucru cu copiii”.
- „Ospitalitatea este ceva deosebit, dar Dumnezeu nu m-a chemat la așa ceva, fiindcă nu am o casă suficient de încăpătoare”.
- „Dumnezeu nu mi-a dat o inimă pentru lucrarea cu tinerii”.
- „Sunt cu totul pentru evanghelizare, doar că eu nu am dar pentru asta”.

Poate că ai spus și tu ceva asemănător. Dar darurile spirituale nu sunt menite să ne împiedice să îi slujim trupului. Ele sunt date spre binele comun al trupului (1 Cor. 12:7). Ele nu trebuie să funcționeze ca scuze de ce nu putem sluji în modalități care ne fac să ne simțim stânjeniți. Kevin Yi pune punctul pe i în acest sens:

În loc să folosim ideea de „chemare” și „daruri” ca

scuze pentru că nu putem sluji unei categorii de membri ai bisericii, ar trebui să ne îndemnăm unii pe alții să ne asumăm riscuri în a-i iubi și sluji pe alții chiar și atunci când aceasta ne duce în afara zonei noastre de confort.⁵

Confortul, pasiunea, darurile și încrederea nu sunt cerințe preliminare ce trebuie îndeplinite ca să putem sluji. Slăbiciunea și disperarea smerită după ajutorul lui Dumnezeu sunt astfel de cerințe. Eu nu m-am simțit niciodată echipat cu daruri sau încrezător în abilitățile mele când m-am apucat să desfund toaletele. Nu este pasiunea mea. Și totuși am făcut acest lucru de multe ori la mine acasă și la biserică. De ce? Pentru că era nevoie.

Există nevoi în biserica ta. Tot felul de nevoi. Așa că oprește-te din a aștepta după oportunitatea perfectă care se „aliniază cu darurile tale” și, în loc să te înfrânezi de la slujire până ce îți dai seama de chemarea sau darurile tale spirituale, slujește în diferite modalități, iar darurile tale vor ieși la lumină prin slujirea ta.

„CEL MAI MARE DINTRE VOI SĂ FIE SLUJITORUL VOSTRU”

Isus și ucenicii Lui erau pe drumul către Ierusalim.

⁵ Kevin Yi, “Don’t Use ‘Calling’ to Avoid Serving,” The Gospel Coalition, August 17, 2019, <https://www.thegospelcoalition.org/article/dont-use-calling-avoid-serving/>.

Isus știa ce Îl aștepta acolo. El avea să sufere și să moară pe o cruce romană.

Dar ucenicii nu înțeleseră. Ei erau preocupați de altceva. Ei voiau putere; ei voiau glorie. Pe drumul către Golgota, ei s-au certat cine să fie cel mai mare dintre ei (Marcu 9:33-37). Iacov și Ioan au fost chiar suficient de curajoși să ceară cele mai bune poziții de cinste (Marcu 10:35-38). Ei nu știau ce cereau. Dar acolo, pe drumul către Calvar, Isus le-a spus ucenicilor Lui cum să obțină măreția în Împărăția Sa:

Isus i-a chemat la El, și le-a zis: „Știți că cei priviți drept cârmuitori ai neamurilor, domnesc peste ele, și mai marii lor le poruncesc cu stăpânire. Dar între voi să nu fie așa. Ci oricare va vrea să fie mare între voi, să fie slujitorul vostru; și oricare va vrea să fie cel dintâi între voi, să fie robul tuturor. Căci Fiul omului n-a venit să I se slujească, ci El să slujească și să-și dea viața răscumpărare pentru mulți!” (Marcu 10:42-45).

Poate că citești această carte pentru că nu slujești în biserica ta, și știi că este momentul să începi să slujești. Mă rog ca această carte să te ajute să vezi oportunitățile incredibile care te așteaptă. Nu rata bucuria slujirii familiei lui Dumnezeu. Îi aparții acelei familii!

Pe de altă parte, poate că această carte te-a ajutat să

Îți dai seama că ai slujit bisericii tale în modalități serioase chiar fără să conștientizezi asta. Încurajarea mea pentru tine este simplă: continuă să faci ceea ce faci. Nu te pierde cu inima în manifestarea ospitalității, în a te întâlni cu acea persoană pentru studiu biblic, în a veni la biserică duminică de duminică, sau în mărturisirea Evangheliei față de alții. Aceste acte de slujire nu aduc strălucire și spectacol, dar nici a-i da un pahar de apă rece unuia dintre ucenicii lui Isus nu vine cu așa ceva (Matei 10:42).

Una dintre ironiile slujirii creștine este că deseori noi nu conștientizăm că slujim când facem bine ceea ce slujim, deoarece slujirea creștină este spectaculos de simplă, lipsită de grandoare și normală – ca atunci când îți slujești familia.

Iată ceea ce Sandy nu înțelese. Îți aduci aminte de ea? Am vorbit despre ea la început. Sandy este felul de persoană despre care Isus a spus că va moșteni Împărăția când El va reveni:

Atunci Împăratul le va zice celor de la dreapta Lui:
 „Veniți binecuvântații Tatălui Meu de moșteniți
 Împărăția, care v-a fost pregătită de la întemeierea
 lumii. Căci am fost flămând, și Mi-ați dat de mâncat;
 Mi-a fost sete, și Mi-ați dat de băut; am fost
 străin, și M-ați primit; am fost gol, și M-ați îmbrăcat;

am fost bolnav, și ați venit să Mă vedeți; am fost în
temniță, și ați venit pe la Mine” (Matei 25:34-36).

Dacă te regăsești asemenea lui Sandy, întrebându-
te dacă L-ai slujit astfel pe Hristos, ești într-o companie
bună. Isus a continuat spunând:

Atunci cei neprihăniți Îi vor răspunde: „Doamne,
când Te-am văzut noi flămând, și Ți-am dat să mă-
nânci? Sau fiindu-Ți sete, și Ți-am dat de ai băut?
Când Te-am văzut noi străin, și Te-am primit? Sau
gol, și Te-am îmbrăcat? Când Te-am văzut noi bol-
nav sau în temniță, și am venit pe la Tine?” Drept răs-
puns, Împăratul le va zice: „Adevărat vă spun că, ori
de câte ori ați făcut aceste lucruri unuia dintre acești
foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie mi le-ați făcut”
(Matei 25:37-40).

Când le slujim „fraților” lui Hristos în modalități
obișnuite – hrănindu-i, îmbrăcându-i, arătându-le os-
pitalitate, luându-i la o masă și vizitându-i când sunt
bolnavi – Îl slujim pe Hristos însuși.

Fie ca Dumnezeu să ne dea putere să trudem cu
toată tăria Lui în slujba trupului lui Hristos (Col.
1:29), ținând minte că Domnul nostru Isus nu a venit
„să I se slujească, ci El să slujească și să-Și dea viața răs-
cumpărare pentru mulți!” (Marcu 10:45).

IX 9Semne

Zidind biserici sănătoase

ESTE SĂNĂTOASĂ BISERICA TA?

9Marks există pentru echiparea liderilor bisericii cu o viziune biblică și cu resurse practice pentru ilustrarea gloriei lui Dumnezeu înaintea popoarelor, prin biserici sănătoase.

În acest scop, vrem să ajutăm bisericile să crească în practicarea a nouă semne ale sănătății, semne care sunt adesea ignorate:

1. Predicarea expositivă
2. Învățătura Evangheliei
3. O înțelegere biblică a convertirii și evanghelizării
4. Membralitatea biblică în biserică
5. Disciplina biblică a bisericii
6. O preocupare biblică pentru ucenicizare și creștere spirituală
7. Conducerea biblică a bisericii
8. O înțelegere biblică a practicii rugăciunii
9. O înțelegere biblică a practicii misiunii.

La 9Marks, noi scriem articole, cărți, recenzii și o revistă online. Organizăm conferințe, înregistrăm și difuzăm interviuri și producem alte resurse pentru echiparea bisericilor ca să ilustreze slava lui Dumnezeu.

Vizitează pagina noastră de internet unde poți găsi resurse în peste 40 de limbi de pe glob și abonează-te la revista noastră distribuită gratuit online. Lista complete a tuturor paginilor noastre de internet în alte limbi este următoarea: 9marks.org/about/international-efforts/.

ro.9marks.org

MAGNA GRATIA

Noi vestim Evanghelia harului

Asociația MAGNA GRATIA este o organizație non-profit care își concentrează eforturile pe proclamarea Evangheliei prin literatură consecventă doctrinar, prin evanghelizare și echiparea bisericilor evanghelice de limba română.

Dacă ai fost binecuvântat citind această carte, poți ajuta la binecuvântarea altui credincios, prin unul sau mai multe lucruri, astfel:

1) *Recomandă mai departe această carte!*

2) *Vizitează paginile noastre de internet la magnagratia.org și află mai mult despre lucrarea noastră, și citește GRATUIT cele peste 250 de cărți ale unora dintre cei mai buni autori creștini din istorie.*

3) *Rămâi conectat la noutățile MAGNA GRATIA vizitând pagina noastră de Facebook la facebook.com/MagnaGratiaRomania și abonându-te pe website, așa încât să fi anunțat când publicăm resurse noi.*

4) *Spune-le și altora despre lucrarea noastră.*

5) *Roagă-te pentru noi.*

6) *Donează și ajută-ne să mergem mai departe cu această lucrare. Donațiile se pot face online, magnagratia.org/donatii.html*

Pentru orice alte informații, scrie-ne la contact@magnagratia.org.

Mulțumim!